

ROŚ.6220.17.23.2013

DECYZJA

Działając na podstawie: art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 4 oraz art. 82 i 85 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), a także § 3 ust. 1 pkt. 43 lit a i d, Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r. nr 213 poz. 1397) w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26.04.2012r. złożonego przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie oddział w Sanoku, ul. Sienkiewicza 12, 38-500 Sanok o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97'p”.

u s t a l a m

środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97'p” i jednocześnie:

Określam:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia:

Planowane przedsięwzięcie polegało będzie na wykonaniu prac geologiczno-poszukiwawczych obejmujących badania geofizyczne oraz wiercenie otworów poszukiwawczych w utworach miocenu autochtonicznego i jego podłoża, zalegających pod miąższym kompleksem utworów górotworu karpackiego, stanowić będzie kontynuację poszukiwań konwencjonalnych złóż węglowodorów prowadzonych w ubiegłych latach, na terenie koncesji „Skopów – Kormanice”. Obszar przedsięwzięcia obejmuje powierzchnię 551,04 km², na terenach gminy: Rokietnica, Roźwienica, Pruchnik, Przemyśl, Krzywca, Dubiecko, Bircza, Krasiczyn, Ustrzyki Dolne, Fredropol, Miasto Przemyśl.

W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia Inwestor przewiduje realizację prac w dwóch etapach:

- w I okresie poszukiwawczym planuje się wykonanie pogłębienia zrealizowanego w 2006 r. otworu badawczo-poszukiwawczego Huwniki-1, który został odwiercony do głębokości 5014 m. W tym etapie planuje się pogłębienie ww. otworu do głębokości końcowej 6000 m; obszar zajęty pod pogłębienie otworu Huwniki-1 będzie wynosił ok. 1,48ha. Kolejnymi pracami planowanymi do realizacji będzie wykonanie odcinka poziomego (horyzontalnego) na odwierconym w 2011 r. otworze Kramarżówka-1, o długości do ok. 1500 m; powierzchnia terenu pod odwiert z całą infrastrukturą wynosiła będzie ok. 1,65 ha i przeprowadzenie zabiegu

szczelinowania, w utworach miocenu autochtonicznego o długości ok. 700 m odcinka skrzywionego, pod kątem ok. 70°, na głębokości poniżej 3000, w 4-6 interwałach złożowych.

- w II okresie poszukiwawczym, w nawiązaniu do uzyskanych wyników prac wiertniczych podjęta zostanie decyzja o ewentualnym wykonaniu zdjęcia sejsmicznego 3D o łącznej powierzchni 100 km² lub dodatkowych uzupełniających profili 2D o długości 100 km, których zadaniem byłoby uszczegółowienie wykartowanych obiektów poszukiwawczych oraz odwiercenie i zarurowanie 5 pionowych otworów poszukiwawczych wraz z odcinkami poziomymi (horyzontalnymi) o długości do ok. 2000 m, bez przeprowadzania w nich zabiegów specjalnych m.in. zabiegów szczelinowania. Planuje się także odwiercenie otworu do głębokości 6000 m.

III. Warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Do utworzenia bazy samochodowo – sprzętowej, niezbędnej do wykonania prac sejsmicznych, zostanie wykorzystana istniejąca lokalna infrastruktura techniczna.
2. Prace sejsmiczne oraz odwierty do badania stref małych prędkości będą prowadzone z maksymalnym wykorzystaniem istniejących dróg lokalnych, gruntowych, ścieżek śródpolnych, duktów leśnych i przecinek ppoż.
3. Baza transportowa zostanie zlokalizowana poza obszarami objętymi ochroną, w tym poza obszarami Natura 2000, z dala od zwartych kompleksów leśnych oraz zbiorników i cieków wodnych.
4. Z uwagi na okres lęgowy awifauny, okresy rozrodu innych grup taksonomicznych fauny kręgowców oraz sezon wegetacyjny, realizację terenowych prac sejsmicznych w granicach obszarów Natura 2000 należy przeprowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. z wyłączeniem terminu 1 marca – 15 października.
5. W miejscach o szczególnych walorach przyrodniczych, takich jak np. stare drzewostany, prace sejsmiczne należy przeprowadzić poza sezonem wegetacyjnym, najlepiej zimą.
6. Uwzględniając dobową aktywność ruchową zwierząt należy zaniechać prowadzenia prac sejsmicznych w godzinach nocnych.
7. W ramach przygotowania terenu pod lokalizację wiertni zostanie zdjęta wierzchnia warstwa gleby (humus), a następnie odłożona w postaci wału wokół placu wiertni, zaś po zakończeniu prac wiertniczych będzie wykorzystana do rekultywacji terenu.
8. Wszelkie działania należy prowadzić w sposób zabezpieczający przed zaburzeniami reżimu hydrologicznego, szczególnie odwodnień śródpolnych i śródleśnych zabagnień, torfowisk i zastoisk wodnych.
9. Wycinka drzew, niezbędna do realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, będzie ograniczona do niezbędnego minimum i zostanie przeprowadzona poza głównym okresem lęgowym ptaków tj. poza okresem 1 marca – 15 października.
10. Z lokalizacji wiertni należy wykluczyć dolinę rzeki San.
11. W obrębie obszarów Natura 2000 lokalizacja i wykonanie odwiertów poszukiwawczych oraz dróg dojazdowych do wiertni będzie poprzedzone inwentaryzacją przyrodniczą w wytypowanych pod wiercenia punktach, przeprowadzoną pod kątem występowania gatunków roślin, zwierząt, ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych, stanowiących przedmioty ochrony tych obszarów. Wyniki inwentaryzacji zostaną wykorzystane do takiego zaprojektowania prac

wiertniczych, aby zminimalizować ich negatywne oddziaływanie na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000. Jeżeli zaistnieje niebezpieczeństwo zniszczenia chronionych gatunków, ich siedlisk oraz siedlisk przyrodniczych, należy wytypować alternatywną trasę, opracować inną koncepcję przejazdu lub zmienić lokalizację otworów strzałowych i wiertniczych, tak by nie zagrażały obiektom chronionym. Należy także unikać lokalizacji wzbudzeń w miejscach narażonych na powstawanie osuwisk, w bezpośrednim sąsiedztwie stromych zboczy i skarp, gdyż powstające osuwiska mogą zniszczyć występujące tam cenne siedliska przyrodnicze, bądź zagrozić siedliskom znajdującym się poniżej.

12. Po zakończeniu prac terenowych wszelkie szkody należy zlikwidować. Po wykonaniu planowanych otworów wiertniczych i przeprowadzeniu badań geofizycznych, otwory negatywne zostaną zlikwidowane, a powierzchnia terenu lub powierzchnie dróg zostaną przywrócone do stanu z przed realizacji. Otwory pozytywne należy zagospodarować. Po wykonaniu prac zabezpieczających lub likwidacyjnych przy otworze wiertniczym, nastąpi demontaż urządzenia wiertniczego elementów zagospodarowania terenu wiertni. Następnie zostaną wykonane prace rekultywacyjne terenu wiertni.

13. Należy utrzymywać w dobrym stanie technicznym, czystości i porządku powierzchnie utwardzone (m.in.: drogi wewnętrzne, dojazdowe i place manewrowe, parkingowe), w obrębie których odbywał się będzie ruch samochodowy na etapie prac sejsmicznych i prac wiertniczych.

14. Pompy płuczkowe, kompresory, stacja sterowania prewenterów będą usytuowane w kontenerze.

15. Wszystkie prace sejsmiczne odbywać się będą wyłącznie w porze dziennej (tj. w godzinach 6:00 – 22:00) wzdłuż wyznaczonych profili wzbudzania sejsmicznego.

16. Przeprowadzenie zabiegu szczelinowania w otworze Kramarzówka-1 oraz prace likwidacyjne wiertni odbywać się będą wyłącznie w porze dziennej (tj. w godzinach 6:00 – 22:00).

17. W celu zminimalizowania oddziaływań wibracyjnych należy zachować w rejonie punktów wzbudzania bezpieczną minimalną odległość 100 metrów od zabudowań, studni, konstrukcji budowlanych, zabytków itp., aby nie spowodować uszkodzenia konstrukcji tego typu obiektów (w razie konieczności zastosować zastępcze punkty wzbudzania).

18. Odpady wydobywcze gromadzone będą selektywnie w szczelnych, stalowych zbiornikach, które będą ustawione na szczelnych, utwardzonych powierzchniach.

19. Odpady niebezpieczne gromadzone będą selektywnie w szczelnych, zamykanych pojemnikach (np. beczkach, kontenerach) i zabezpieczone przed wpływem warunków atmosferycznych.

20. W trakcie tyczenia profili sejsmicznych i linii operacyjnych oraz wyznaczania miejsc przeznaczonych pod lokalizację wiertni, należy ustalić położenie ujęć wód podziemnych oraz zasięg stref ochronnych tych ujęć, jeżeli takie zostały ustanowione. Ewentualne prowadzenie prac sejsmicznych oraz prac związanych z wierceniem w strefach ochrony ujęć wody, należy uzgodnić z administratorami ujęć, w celu ustalenia czy określony zakres prac może być realizowany w tych strefach.

21. Lokalizację punktów wzbudzania fali sejsmicznej należy wyznaczyć z uwzględnieniem położenia studni oraz urządzeń wodnych tak, aby drgania generowane przez vibratory lub eksplozję materiałów wybuchowych, nie wpłynęły na ich stan techniczny. Należy unikać lokalizacji punktów wzbudzania fali sejsmicznej w miejscach narażonych na powstawanie osuwisk, w sąsiedztwie niezabezpieczonych skarp drogowych lub odkrywek, stromych brzegów rzek lub zbiorników wodnych.

22. Linie wzbudzania fali sejsmicznej należy wyznaczyć tak, aby przemieszczające się pojazdy poruszały się wykorzystując istniejącą sieć dróg lokalnych i polnych, przecinki leśne i drogi ppoż.

23. Pojazdy grupy sejsmicznej będą stacjonowały na szczelnym, utwardzonym placu.

24. Pojazdy należy wyposażać w środki do neutralizacji ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych, tj. sorbenty.

25. Pojazdy należy tankować na ogólnie dostępnych stacjach paliw. Dopuszczalne jest tankowanie wibratorów na terenie bazy jednostki terenowej, w wyznaczonym i zabezpieczonym miejscu, tj. w miejscu pokrytym folią geoizolacyjną, wyposażonym w wanny wychwytowe oleju, sorbent lub piasek.

26. Wszelkie naprawy pojazdów należy wykonywać w specjalistycznych warsztatach naprawczych. Dopuszczalne są naprawy wibratorów na terenie bazy jednostki terenowej, w wyznaczonym i zabezpieczonym miejscu, tj. w miejscu pokrytym folią geoizolacyjną, wyposażonym w wanny wychwytowe oleju, sorbent lub piasek.

27. Przed przystąpieniem do wiercenia otworów do badania strefy małych prędkości lub otworów strzałowych, należy na podstawie materiałów archiwalnych i rozpoznania terenowego polegającego na ustaleniu lokalizacji istniejących otworów hydrogeologicznych oraz źródeł głębinowych, studni kopanych, indywidualnych nieudokumentowanych studni głębinowych i źródeł ustalić głębokość użytkowego poziomu wodonośnego. Po wykonaniu wyżej wymienionego rozpoznania w promieniu 300 m od miejsca projektowanego otworu przeprowadzone zostaną pomiary monitoringowe głębokości zalegania zwierciadła wody. Pomiary te należy powtórzyć po wykonaniu prac sejsmicznych na danym terenie.

28. Otwory do badania strefy małych prędkości należy likwidować natychmiast po uzyskaniu danych z tych otworów, zaś otwory strzałowe niezwłocznie po detonacji ładunku tak, aby nie nastąpiło hydrauliczne połączenie poszczególnych poziomów wodnych – likwidacja za pomocą urobku, iłowania lub korka iłowo-cementowego. Likwidacja ww. otworów będzie nadzorowana przez służby hydrogeologiczne wykonawcy.

29. Otwory do badania strefy małych prędkości będą wiercone z użyciem płuczki wodnej lub iłowej.

30. Przed rozpoczęciem prac wiertniczych należy w promieniu 300 m od otworów wiertniczych określić lokalizację istniejących ujęć wody (w tym studni kopanych) oraz wykonać w nich pomiary głębokości zwierciadła wody oraz badania chemiczne wody w zakresie: barwa, zapach, substancje ropopochodne, metale ciężkie, chlorki oraz inne substancje, które będą wykorzystywane w procesie wiercenia i szczelinowania. Badania te należy powtórzyć po zakończeniu wszelkich prac na terenie wiertni (m.in. w zakresie szczelinowania). W przypadku prowadzenia zabiegów w otworach kierunkowych (horyzontalnych) zasięgiem prowadzonych obserwacji zwierciadła wody oraz badań chemicznych wody podziemnej należy objąć całą strefę wyznaczoną przez zasięg otworu kierunkowego.

31. Przed rozpoczęciem wiercenia, jak i po zakończeniu wszelkich prac na terenie wiertni (m.in. w zakresie szczelinowania) należy wykonać badania chemiczne wód i gruntu z terenu wiertni i obszaru przyległego, w zakresie m.in.: substancji ropopochodnych, metali ciężkich, chlorków oraz innych substancji, które będą wykorzystywane w procesie wiercenia, w celu kontroli i oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na ich jakość.

32. Teren wiertni zostanie utwardzony płytami betonowymi a droga dojazdowa zostanie utwardzona np. z wykorzystaniem płyt betonowych, tłuczni, itd.

33. W przypadku konieczności tymczasowej likwidacji urządzeń melioracyjnych (rowów, drenów), związanej z budową wiertni, wokół wiertni należy wykonać rów opaskowy stanowiący obejście dla systemu melioracji. Po zakończeniu pracy wiertni, w trakcie rekultywacji terenu, system melioracyjny zostanie odtworzony.

34. Woda na potrzeby technologiczne będzie pobierana z istniejących ujęć wody (np. komunalnych) lub z wykonanego na potrzeby wiertni ujęcia (studni), zgodnie z uzyskanym pozwoleniem wodnoprawnym. W przypadku pobierania wody z istniejących ujęć wody i dostarczania jej na teren wiertni cysternami, Inwestor na etapie opracowania projektu otworu wiertniczego przeprowadzi rozpoznanie i ustali ujęcie lub ujęcia, które będą w stanie zapewnić dostawę tej wody. Będzie to pobór rozłożony w czasie w taki sposób, aby nie zmniejszyć rezerw i nie pogorszyć warunków korzystania z zasobów wodnych dotychczasowych odbiorców.

35. Woda wykorzystywana do sporządzenia cieczy zabiegowej będzie gromadzona: w szczelnych zbiornikach lub w tymczasowym zbiorniku ziemnym wyłożonym folią.

36. Sumaryczna ilość wody, koniecznej do wykonania całości zabiegu szczelinowania nie powinna przekroczyć ok. 1500 m³.

37. Woda do celów bytowych będzie pobierana z lokalnej sieci wodociągowej lub z wykonanego na potrzeby wiertni ujęcia wody.

38. Wykonane dla potrzeb wiertni ujęcie wody zostanie przekazane do użytku lokalnego lub zlikwidowane.

39. Ścieki bytowe będą odprowadzane do szczelnego zbiornika bezodpływowego, który będzie okresowo opróżniany przez uprawnionego odbiorcę, a ścieki przekazywane do oczyszczalni ścieków.

40. Paliwa, oleje i smary będą przechowywane w szczelnych pojemnikach (zbiornikach).

41. Powierzchnia placu wiertni przeznaczona pod urządzenie wiertnicze, halę maszyn, magazyny materiałów płuczkowych, magazyny paliw i smarów, miejsce magazynowania odpadów niebezpiecznych i odpadów wydobywczych będzie zabezpieczona folią PEHD lub szczelnymi płytami betonowymi oraz szczelnym obwałowaniem.

42. Wiertnię należy wyposażać w środki do neutralizacji ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych, tj. sorbenty.

43. Wody opadowo-roztopowe ze szczelnych powierzchni zanieczyszczonych wiertni, będą odprowadzane poprzez system kanalizacji wyposażony w studzienki, a następnie do szczelnego zbiornika stalowego, w którym będą również gromadzone odpady flokulacyjne.

44. Wody opadowo-roztopowe z odpowiednio wyprofilowanych i uszczelnionych folią powierzchni zanieczyszczonych terenu wiertni otworu Kramarzówka-1k, będą spływały do wykonanego wokół wiertni, uszczelnionego folią rowu opaskowego, a następnie do szczelnego zbiornika bezodpływowego, skąd będą okresowo wywożone do oczyszczalni ścieków.

45. Do sporządzenia płuczek wiertniczych i płynu zabiegowego (do zabiegu szczelinowania) będą używane wyłącznie materiały posiadające specjalne atesty, określające procedury ich unieszkodliwiania.

46. W procesie wiercenia należy stosować częściowo zamknięty obieg płuczki wiertniczej dla odzyskania do ponownego obiegu możliwie największej jej części oraz zmniejszenia ogólnej ilości odpadów. Płuczka wiertnicza będzie przepuszczana przez system urządzeń oczyszczających (sita wibracyjne, wirówka, odmulacz, odpiaszczacz, koryta), w celu wytrącenia osadu płuczkowego, stanowiącego odpad wydobywczy i odzyskania do ponownego obiegu płuczki wiertniczej.

47. Należy stosować technologię wierceń, która zapewnia pełne zabezpieczenie horyzontów wodonośnych przed oddziaływaniem mediów złożowych (wody złożowej, ropy naftowej, gazu ziemnego), poprzez rurowanie i cementowanie kolumny rur na całej jej długości.

48. Azot w postaci ciekłej, stosowany w fazie udostępniania złoża, będzie dostarczany na teren wiertni autocysternami wówczas, gdy będzie potrzebny do wykonania odpowiedniego procesu technologicznego i cały czas w nich przechowywany.
49. Płyn (płuczka lub solanka), wytłaczany z otworu wiertniczego w fazie udostępniania złoża, będzie magazynowany w szczelnych zbiornikach, a następnie oddany do odzysku lub unieszkodliwienia.
50. Ciecz pozabiegowa (po zabiegu kwasowania i szczelinowania) będzie gromadzona w szczelnych zbiornikach zabezpieczonych przed oddziaływaniem warunków atmosferycznych, posadowionych na terenie wyłożonym folią, a następnie przekazywana do odzysku lub unieszkodliwiania specjalistycznym firmom.
51. W przypadku negatywnego wyniku prób złożowych otwór wiertniczy zostanie zlikwidowany przez wykonanie korków cementowych lub zapieczęcie korków mechanicznych, celem oddzielenia horyzontów wodonośnych oraz horyzontów perspektywicznych w bituminy.
52. Po zakończeniu prac należy przeprowadzić rekultywację obszaru wiertni, zgodnie z określonym kierunkiem rekultywacji.
53. W okresach suszy drogi technologiczne i place manewrowe będą zraszane.
54. Aby nie powodować emisji wtórnej pyłów prędkość przejazdu pojazdów na drogach nie będzie przekraczać 30 km/h.
55. W przypadku konieczności zdjęcia warstwy gleby będzie ona przyzmulana pod przykryciem lub w okresach bezdeszczowych zraszana.
56. Na terenie wiertni będzie zainstalowana kontenerowa kotłownia wyposażona w kocioł opalany lekkim olejem opałowym o mocy ok. 375 kW.
57. Kotłownia będzie wykorzystywana do ogrzewania pomieszczeń na terenie wiertni oraz podgrzewania wody.
58. Zanieczyszczenia z kotła odprowadzane będą do powietrza zadaszonym emitorem o wysokości min. 5,5 m.
59. Na terenie wiertni zostaną zainstalowane cztery agregaty prądotwórcze o mocy max. 750 kW każdy, w których spalany będzie olej napędowy. Jednocześnie pracować będą dwa agregaty, pozostałe stanowiąc będą źródło rezerwowe.
60. Zanieczyszczenia z agregatów odprowadzane będą do powietrza emitorami o wysokości min. 4 m i średnicy ok. 0,2 m każdy.
61. W przypadku otworów poszukiwawczych z II etapu, jeżeli będzie występowała konieczność wykonania w nich specjalnych zabiegów udostępniania i intensyfikacji przypiływu zostanie wszczęte nowe postępowanie, w trakcie, którego Inwestor będzie się ubiegał o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie której będzie możliwe wykonanie specjalnych zabiegów udostępniania i intensyfikacji przypiływu.
62. W przypadkach usytuowania wiertni (urządzeń wiertniczych) w pobliżu strefy zabudowy mieszkalnej tj. w odległości mniejszej niż 500 m, gdy zasilanie urządzeń wiertniczych odbywać się będzie z lokalnej sieci energetycznej oraz w odległości mniejszej niż 600m w przypadku zasilania poprzez zastosowanie agregatów prądotwórczych, należy wykonać pomiary kontrolne poziomu hałasu w punktach przy zabudowie mieszkalnej, znajdującej się w ww. odległościach według obowiązującej metodyki, po rozruchu urządzeń wiertniczych, w trakcie pełnej pracy, które określą rzeczywisty zasięg oddziaływania akustycznego wiertni na najbliższe

tereny chronione pod względem akustycznym. Sprawozdania z wyników pomiarów należy przedłożyć właściwemu organowi ochrony środowiska.

63. Jeżeli w strefie oddziaływania ponadnormatywnego znajdują się obiekty objęte ochroną pod względem akustycznym należy zastosować ekrany akustyczne w pobliżu źródeł hałasu, bądź np. oszkalować specjalnymi blatami szyb otworu wiertniczego ograniczającymi emisję hałasu do otoczenia, strefę agregatów należy zabezpieczyć ekranami akustycznymi, obszar wiertni dodatkowo otoczyć wałem ziemnym ograniczającym rozprzestrzenianie się hałasu do otoczenia oraz prowadzić monitoring tego oddziaływania na otoczenie.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego.

Ze względu na konieczność zachowania wymogów ochrony środowiska uznano za niezbędne nałożenie dodatkowych warunków opisanych w punkcie I i II niniejszej decyzji.

Koncesja na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego musi uwzględniać ustalenia wymienione w punkcie I i II niniejszej decyzji.

Przed rozpoczęciem realizacji przedsięwzięcia nie ma obowiązku przeprowadzania postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na znaczną odległość od granicy państwa i lokalny zasięg oddziaływań.

Jak wynika z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko realizacja inwestycji nie wymaga również ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, ponieważ dotrzymane zostaną standardy jakości środowiska.

Charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 26.04.2012r.(data wpływu 30.04.2012r.), znak GPPD/322/2012 Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie - Oddział w Sanoku, ul. Sienkiewicza 12, 38-500 Sanok wystąpiło do Wójta Gminy Fredropol z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97'p” zlokalizowanego na terenie gminy: Pruchnik, Rożwienica, Rokietnica w powiecie jarosławskim, gminy: Bircza, Krasiczyn, Krzywczyna, Dubiecko, Przemyśl, Fredropol, Miasto Przemyśl w powiecie przemyskim i Miasto Ustrzyki Dolne w powiecie bieszczadzkim.

Do wniosku Inwestor dołączył wymagane prawem dokumenty, w tym kartę informacyjną przedsięwzięcia, zawierającą dane określone w art. 3 ust. 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U z 2008r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) oraz kopię map ewidencyjnych.

Po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją Wójt Gminy Fredropol na podstawie art. 75 ust. 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U z 2008r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.) zawarł porozumienia z wójtami i burmistrzami miast i gmin, których powierzchnie pod względem administracyjnym zostały zlokalizowane w granicach przedsięwzięcia i stał się organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art.49 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku 74 ust 3 ustawy z dnia 3

października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Wójt Gminy Fredropol obwieszczeniem z dnia 02.05.2012r. zawiadomił strony postępowania za pośrednictwem gmin: Rokietnica, Rożwienica, Pruchnik, Przemyśl, Krzywca, Dubiecko, Bircza, Krasiczyn, Ustrzyki Dolne, Fredropol, Miasto Przemyśl o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie.

Dowód:

1. Obwieszczenie o wszczęciu postępowania administracyjnego z dnia 02.05.2012r., znak ROŚ.6220.17.1.2012 wraz z potwierdzeniem odbioru.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 43 lit a i d, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010r Nr 213 poz. 1397), oraz art. 71 ust. 2 pkt 2, ustawy z dnia 3 października 2008r roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko przedmiotowe zadanie zalicza się do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których raport o oddziaływaniu na środowisko może być wymagany.

W związku z powyższym zgodnie z art. 64 ust. 1 w/w ustawy organ prowadzący postępowanie wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie o wyrażenie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku stwierdzenia jej – co do określenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Postanowieniem z dnia 29.05.2012r., znak WOŚ.4240.13.15.2012.AJ-7 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wyraził opinię, iż dla przedmiotowego przedsięwzięcia istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z treścią art. 63 ust.1 i 4, art. 66 i art.68 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Wójt Gminy Fredropol biorąc pod uwagę rodzaj przedsięwzięcia, jego skalę i lokalizację oraz opinię Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, wydał postanowienie z dnia 01.06.2012r. stwierdzając, obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, jednocześnie określił zakres raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. Na niniejsze postanowienie przysługiwało zażalenie wniesione do Samorządowego Kolegium Odwoławczego za pośrednictwem Wójta Gminy Fredropol, w terminie 7 dni od daty jego otrzymania. W wyznaczonym terminie nie wniesiono żadnych uwag oraz nie wniesiono zażalenia.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego Wójt Gminy Fredropol postanowieniem z dnia 04.06.2012r. zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez Wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W dniu 04.06.2012r. do Wójta Gminy Fredropol płynął wniosek Fundacji „Czystej Energii” z siedzibą w Warszawie ul Piękna 15 lok. 28, 00-549 Warszawa reprezentowanej przez Prezesa Zarządu Fundacji Pana Michała Tarka o dopuszczenie jej do udziału na prawach strony w toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97p”. W dniu 11.06.2012r. Wójt Gminy postanowieniem znak: ROŚ.6220.17.7.2012 dopuścił w/w fundację do toczącego się postępowania, o czym powiadomił wszystkie strony postępowania.

Dowód:

1. Obwieszczenie z dnia 11.06.2012r., znak ROŚ.6220.17.8.2012 wraz z potwierdzeniem odbioru.

Po przedłożeniu przez Inwestora w dniu 06.08.2012r. raportu o oddziaływania na środowisko w którym ujęto wymagania zawarte w art. 66 przywołanej na wstępie ustawy szczególnie pod kątem oddziaływania na środowisko przyrodnicze, środowisko gruntowo – wodne, a także klimat akustyczny., opracowanego przez „TOREXPO” Spółka cywilna pod kierunkiem zespołu autorskiego Pana Przemysława Kalety, Wójt Gminy Fredropol działając na podstawie art. 77 ust 1 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227, z późn. zm), zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z prośbą o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97p”.

Jednocześnie działając na podstawie art. 30 i 33 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Wójt Gminy Fredropol podał do publicznej wiadomości informację o postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa. Przedmiotowe obwieszczenie zostało umieszczone na okres 21 dni na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Fredropol, na stronie BIP urzędu oraz w miejscu lokalizacji inwestycji czyli na obszarze koncesyjnym obejmującym 11 gmin z terenu województwa podkarpackiego. W wyżej zaznaczonym terminie nikt nie zgłosił chęci zapoznania się z zamierzonym przedsięwzięciem i nikt nie zgłosił żadnych uwag ani wniosków

Dowód: obwieszczenie o postępowaniu prowadzonym z udziałem społeczeństwa z dnia 28.08.2012r., znak ROŚ.6220.17.12.2012 wraz z potwierdzeniem odbioru.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie stwierdził braki merytoryczne Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia i wezwał Inwestora o uzupełnienie dokumentu. W dniu 28.09.2012r. i 03.12.2012r. Inwestor przedłożył uzupełnienie do raportu oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97p”.

Zgodnie z art. 33 ww ustawy , przed wydaniem decyzji przeprowadzono procedurę udziału społeczeństwa, poprzez powiadomienie wszystkich stron postępowania w formie obwieszczenia o możliwości zapoznania się z dokumentacją i zgłoszeniu ewentualnych uwag lub wniosków. Przedmiotowe obwieszczenie zostało umieszczone na okres 21 dni na tablicy ogłoszeń urzędów gmin: Rokietnica, Roźwienica, Pruchnik, Przemyśl, Krzywca, Dubiecko, Bircza, Krasiczyn, Ustrzyki Dolne, Fredropol, Miasto Przemyśl, na stronie BIP urzędów oraz w miejscu lokalizacji inwestycji czyli na obszarze koncesyjnym obejmującym 11 gmin z terenu województwa podkarpackiego. W wyżej zaznaczonym terminie nikt nie zgłosił chęci zapoznania się z zamierzonym przedsięwzięciem i nikt nie zgłosił żadnych uwag ani wniosków.

Dowód: obwieszczenie z dnia 02.10.2012r., znak ROŚ.6220.17.15.2012 wraz z potwierdzeniem odbioru.

Dowód: obwieszczenie z dnia 06.12.2012r., znak ROŚ.6220.17.19.2012 wraz z potwierdzeniem odbioru.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie postanowieniem z dnia 25.01.2013r., znak WOŚ.4242.13.2.2013.AT-29 uzgodnił środowiskowe warunki realizacji w/w przedsięwzięcia.

Planowane przedsięwzięcie polegało będzie na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000m celem

przedłużenia (uzyskania) koncesji „Skopów – Kormanice Nr 20/97'p”. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie gmin: Rokietnica, Roźwienica, Pruchnik, Przemyśl, Krzywca, Dubiecko, Bircza, Krasiczyn, Ustrzyki Dolne, Fredropol, Miasto Przemyśl. Prace sejsmiczne oraz wiertnicze prowadzone będą etapowo na przestrzeni 4-5 lat. Kolejność przewidywanych do realizacji prac poszukiwawczych uzależniona będzie od wyników prac analitycznych i studialnych. Wiercenie otworów poszukiwawczych zostanie rozciągnięte w czasie tzn. planuje się wykonać 1 do max. 2 odwiertów w ciągu roku. Celem projektowanych prac sejsmicznych i wiertniczych jest uszczegółowienie budowy geologicznej miocenu i jego podłoża, zalegających pod miąższym kompleksem utworów górotworu karpackiego, co w efekcie może przyczynić się do odkrycia nowych złóż węglowodorów. Całkowita powierzchnia obszaru koncesyjnego wynosi 551,04km².

Uwzględniając informacje zawarte w raporcie oddziaływania na środowisko oraz jego uzupełnieniach ustalono, że przedmiotowe przedsięwzięcie będzie polegało na wykonaniu w I okresie poszukiwawczym pogłębienia zrealizowanego w 2006 r., otworu badawczo-poszukiwawczego Huwniki-1 (odwiercony został do głębokości 5014 m) do głębokości końcowej 6000 m. Następnie planowane jest wykonanie odcinka poziomego (horyzontalnego) na odwierconym w 2011 r. otworze Kramarzówka-1, o długości do około 1500 m. Powierzchnia terenu pod odwiert z całą infrastrukturą wynosiła będzie ok. 1,65 ha. Zakres przedsięwzięcia obejmował będzie także przeprowadzenie zabiegu szczelinowania, w utworach miocenu autochtonicznego o długości ok. 700 m odcinka skrzywionego, pod kątem ok. 70°, na głębokości poniżej 3000, w 4-6 interwałach złożowych. Przed zabiegiem hydraulicznego szczelinowania stosowany będzie zabieg kwasowania, w celu oczyszczenia stery przyodwiertowej z zanieczyszczeń mechanicznych, resztek płuczki wiertniczej, cementu lub przywrócenia początkowej przepuszczalności strefy przyodwiertowej. Na otworze Kramarzówka-1k do tego celu zostanie zużyta ilość płynu kwasującego w ilości ok. 200 m³. Przewidywana ilość odzyskanego płynu po kwasowaniu wynosić będzie od 30-50% wyjściowej objętości płynu zabiegowego. Po oczyszczeniu otworu wykonany będzie zabieg szczelinowania hydraulicznego. Potrzebna do wykonania zabiegu woda gromadzona będzie w zbiornikach wykonanych z odpornych, impregnowanych tkanin przemysłowych, w zamkniętych zbiornikach stalowych lub w tymczasowym zbiorniku ziemnym wyłożonym folią. Sumaryczna ilość wody, koniecznej do wykonania całości zabiegu szczelinowania, nie będzie przekraczać ok. 1500 m³. Odzyskana ciecz pozabiegowa zgromadzona będzie w szczelnych zbiornikach, zabezpieczonych przed wpływem czynników atmosferycznych, na terenie wiertni wyłożonym folią i przekazywana będzie do unieszkodliwiania specjalistycznym firmom. Ilość szacowanej do odebrania cieczy pozabiegowej dla otworu Kramarzówka-1k będzie mieścić się w przedziale 15% – 50% objętości cieczy zatłoczonej. Podczas wiercenia na dużych głębokościach może być zastosowana płuczka na bazie oleju syntetycznego. Płuczka wprowadzana będzie do otworu zarurowanego i zacementowanego na zewnątrz, co zapewni izolację przewiercanych warstw wodonośnych od siebie i względem przestrzeni wewnątrz otworu.

W celu przeciwdziałania zagrożeniu zanieczyszczenia obszaru wiertni poprzez spływ zanieczyszczonych wód opadowych pochodzących z odwodnienia „strefy brudnej” (tj. obejmującej utwardzone i uszczelnione powierzchnie wokół urządzenia wiertniczego, magazynów paliwa i smarów, płuczki i urządzeń podczyszczających oraz zbiorników na płyn pozabiegowy) ww. powierzchnie będą posiadały odpowiednio wyprofilowaną powierzchnię, uszczelnioną folią uniemożliwiającą przedostanie się zanieczyszczeń do gruntu i wód podziemnych. Zebrane z tych powierzchni wody będą spływały początkowo do uszczelnionego rowu opaskowego lub szczelnego drenażu, a następnie będą spływały do szczelnego bezodpływowego zbiornika. Ścieki te będą wywożone do oczyszczalni ścieków.

Przed rozpoczęciem prac wiertniczych w promieniu 300 m od otworów wiertniczych określona zostanie lokalizacja istniejących ujęć wody (w tym studni kopanych) oraz wykonane będą w nich pomiary głębokości zwierciadła wody i badania chemiczne wody w zakresie: barwa, zapach, substancje ropopochodne, metale ciężkie, chlorki oraz inne substancje, które będą wykorzystywane

w procesie wiercenia. Badania te należy powtórzyć po zakończeniu prac wiertniczych. Przy prowadzeniu zabiegów w otworach kierunkowych (horyzontalnych) zasięg prowadzonych obserwacji zwierciadła wody podziemnej, obejmie całą strefę wyznaczoną przez zasięg otworu kierunkowego. Z rejonu wiertni pobierane będą także próby gruntu do analiz laboratoryjnych, w celu sprawdzenia ewentualnych przekroczeń substancji w glebie. Badania chemiczne wody i gleby wykonane zostaną, także po etapie wierceń. Po zakończeniu realizacji przedsięwzięcia zostanie przeprowadzona rekultywacja terenu.

W II okresie poszukiwawczym, w nawiązaniu do uzyskanych wyników prac wiertniczych podjęta zostanie decyzja o ewentualnym wykonaniu prac geologiczno - poszukiwawczych obejmujących badania geofizyczne (zdjęcie sejsmiczne 2D i 3D z użyciem wzbudzania vibratorowego lub dynamitowego) oraz odwierceniu i zarurowaniu 5 pionowych otworów poszukiwawczych wraz z odcinkami poziomymi (horyzontalnymi) o długości do ok. 2000 m, bez przeprowadzania w nich zabiegów specjalnych m.in. zabiegów szczelinowania. Planuje się także odwiercenie otworu do głębokości 6000 m.

W przypadku otworów poszukiwawczych z II etapu, jeżeli będzie występowała konieczność wykonania w nich specjalnych zabiegów udostępniania i intensyfikacji przypiływu zostanie wszczęte nowe postępowanie, w trakcie którego Inwestor będzie się ubiegał o zmianę decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie której będzie możliwe wykonanie specjalnych zabiegów udostępniania i intensyfikacji przypiływu.

Badania sejsmiczne będą polegały na wzbudzaniu i rejestracji fali sejsmicznej przez aparaturę pomiarową. Badania prowadzone będą wzdłuż określonych linii operacyjnych. Fale sejsmiczne wywołane będą drganiami urządzeń mechanicznych na powierzchni ziemi lub przez detonację materiałów wybuchowych, w płytkich otworach strzałowych. Na etapie projektowania prac w maksymalnie możliwym stopniu wykorzystana będzie sieć istniejących dróg lokalnych, polnych, przecinek leśnych oraz duktów przeciwpożarowych.

Prace sejsmiczne obejmowały będą organizację bazy samochodowo – sprzętowej dla około 30 pojazdów. Do utworzenia bazy wykorzystana będzie lokalna infrastruktura techniczna. W kolejnym etapie następuje wytyczenie profilu lub linii operacyjnych przez geodetów i ich oznakowanie, a następnie ręczne umieszczenie na profilu geofonów, przez ich wbijanie na głębokość ok. 10 centymetrów w grunt. Geofony połączone są kablem przesyłowym do aparatury telemetrycznej.

Badania sejsmiczne z użyciem materiałów wybuchowych, prowadzone będą najczęściej w miejscach niedostępnych dla vibratorów. W tej fazie wykonuje się wiercenia płytkich otworów strzałowych (głębokość od 2 do 6 metrów, rzadziej do 20 m). Prowadzone jest również wiercenie otworów o nieco większej głębokości – maksymalnie do 50-60 metrów, które służą do badania przypowierzchniowej strefy ośrodka geologicznego w celu określenia prędkości fali sejsmicznej w tej strefie. Są to tak zwane badania strefy małych prędkości (SMP).

Prace wiertnicze stanowią ostatni etap prac poszukiwawczych i są uzależnione od wyników prac sejsmicznych, pozwalających na zlokalizowanie potencjalnego miejsca występowania węglowodorów. Prace te prowadzone będą zgodnie z Planami Ruchu zatwierdzonymi przez Urząd Górniczy zgodnie z ustawą Prawo geologiczne i górnicze.

Prace wiertnicze składać się będą z 3 etapów:

- a) montaż (faza przygotowania inwestycji),
- b) wiercenie, zabiegi specjalne (faza realizacji inwestycji),
- c) likwidacja.

Prace montażowe obejmować będą także podłączenia do linii energetycznej, wodociągowej lub budowę studni. Na okres prac wiertniczych wybudowana zostanie droga dojazdowa do wiertni. Prace wiertnicze będą prowadzone przy pomocy urządzeń wiertniczych o napędzie spalinowym lub spalinowo-elektrycznym, które obejmują proces wiercenia, zarurowania i cementowania.

Technologia wierceń dotyczących poszukiwania ropy naftowej i gazu ziemnego obejmuje pełne zabezpieczenie przewiercanych horyzontów wodonośnych poprzez rurowanie i cementowanie zapuszczonych do otworu rur okładzinowych.

Zabiegi specjalne będą dotyczyły kwasowania i/lub szczelinowania udostępnionej strefy przyodwiertowej przez wykonanie perforacji. Aby opróbować otwór koniecznym będzie zapieczętowanie próbnika nad sperforowaną strefą i odciążenie złoża z ciśnienia hydrostatycznego, bądź samo odciążenie złoża z ciśnienia hydrostatycznego celem jego uaktywnienia.

Likwidacja i demontaż uwarunkowane będą decyzją dalszego wykorzystania otworu. W przypadku dalszej przydatności odwiertu do późniejszej eksploatacji nastąpi jego zagłowienie i zabezpieczenie. Wokół otworu powstanie tzw. strefa przyodwiertowa, o powierzchni maksymalnie do kilkuset m² (najczęściej kilkadziesiąt m²). Zagospodarowanie tej strefy odbywa się w ramach odrębnej koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż.

Natomiast jeżeli wynik prób złożowych będzie negatywny, to otwór zostanie zlikwidowany przez wykonanie korków cementowych, celem oddzielenia horyzontów wodonośnych oraz horyzontów perspektywicznych w bituminy. Zlikwidowany otwór będzie trwale oznaczony w terenie.

Po wykonaniu prac zabezpieczających lub likwidacyjnych otworu wiertniczego, nastąpi demontaż urządzenia wiertniczego i elementów zagospodarowania terenu wiertni. Następnie wykonane będą prace rekultywacyjne danego obszaru zgodnie obowiązującymi przepisami.

Uwzględniając informacje zawarte w raporcie oddziaływania na środowisko oraz jego uzupełnieniach ustalono, że główne źródła hałasu emitowanego do otoczenia występować będą podczas pracy urządzeń technologicznych na terenie wiertni oraz podczas wzbudzania fali sejsmicznej metodą vibratorową i przy użyciu materiałów wybuchowych. Źródłami hałasu niezorganizowanego na terenie obiektu będą również pojazdy ciężarowe w trakcie prac sejsmicznych oraz poruszające się po drogach wewnętrznych oraz wjeżdżające i wyjeżdżające z terenu wiertni.

Na obecnym etapie projektowania prac geologicznych można tylko oszacować wpływ hałasu emitowanego przez urządzenia wiertnicze na podstawie przykładowych pomiarów emisji hałasu dla typowych urządzeń wiertniczych stosowanych przez wykonawców.

Według danych uzyskanych na podstawie pomiarów poziomu hałasu podczas prowadzenia prac wiertniczych, można zaobserwować, że izolinia 55 dB stanowiąca graniczną dopuszczalną wartość dla terenów zabudowanych typu zagrodowego i zabudowy wielorodzinnej w porze dziennej, znajduje się dla tego pomiaru maksymalnie w odległości około 250 – 400 metrów od granicy terenu wiertni w zależności od sposobu zasilania urządzeń wiertniczych (z sieci bądź z agregatów prądotwórczych).

Natomiast dla pomiarów wykonywanych w porze nocnej izolinia wartości poziomu hałasu 45 dB, będąca graniczną dopuszczalną wartością dla terenów zabudowanych typu zagrodowego i zabudowy wielorodzinnej w porze nocnej, znajduje się w odległości około 450 – 600 metrów od granicy terenu wiertni, w zależności od sposobu zasilania urządzeń wiertniczych (z sieci, bądź z agregatów prądotwórczych).

Wobec powyższego w przypadkach usytuowania wiertni (urządzeń wiertniczych) w pobliżu strefy zabudowy mieszkalnej (tj. w odległości, w zależności od sytuacji terenowej i sposobu zasilania mniejszej niż 500 m lub 600 m), zobowiązano Inwestora w pkt 62 i 63 niniejszej decyzji do wykonania pomiarów kontrolnych poziomu hałasu, po rozruchu urządzeń wiertniczych, w trakcie pełnej jej pracy, które określają rzeczywisty zasięg oddziaływania akustycznego wiertni. Jeżeli w strefie oddziaływania ponadnormatywnego znajdują się obiekty objęte ochroną pod względem akustycznym zobowiązano Inwestora do aktywnego ograniczenia emisji hałasu poprzez zastosowanie środków ochrony klimatu akustycznego w sferze emisji, bądź imisji w celu dotrzymania na tych terenach wartości normatywnych hałasu w porze dziennej i nocnej.

W trakcie realizacji przedsięwzięcia może wystąpić okresowe pogorszenie jakości powietrza w wyniku m. in.: pylenia, pracy silników spalinowych sprzętu budowlanego

i środków transportu, składowania i przemieszczania materiałów budowlanych. Uciążliwości związane z analizowanym etapem będą miały charakter krótkotrwały, odwracalny i ustaną wraz z zakończeniem prac.

W trakcie eksploatacji przedsięwzięcia będzie występowała emisja zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza m. in. z procesów: spalania oleju w kotle wykorzystywanym na potrzeby ogrzewania pomieszczeń i ciepłej wody, spalania oleju napędowego w agregatach prądotwórczych, w przypadku prac wiertniczych spalania gazów na świeczce (pochodni), przyjmowania, magazynowania (dwa zbiorniki) i dystrybucji paliwa oraz związana z ruchem pojazdów. Prawidłowo prowadzona działalność wiertni, a także zastosowanie rozwiązań technologicznych i organizacyjnych ograniczających emisję zanieczyszczeń (m. in.: eksploatawanie sprawnego technicznie sprzętu, stosowanie paliwa dobrej jakości do napędu maszyn i środków transportu, wykorzystywanie na cele grzewcze i ciepłej wody kotła opalanego lekkim olejem opałowym, zraszanie w okresach suszy dróg technologicznych i placów manewrowych, ograniczenie prędkości pojazdów na drogach do 30 km/h) nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych stężeń w powietrzu. Ponadto, otwory wiertnicze będą zlokalizowane poza obszarami zwartej zabudowy mieszkaniowej, w rejonach o rolniczo - leśnym charakterze.

Ze względu na ograniczone zasoby wodne na terenie gmin: Krzywca i Fredropol Inwestor rozważał możliwości skorzystania z zasobów ujęć już funkcjonujących na terenie innych gmin sąsiadujących z planowanym terenem przedsięwzięcia. Rozważano także możliwość wykorzystania własnych ujęć wód podziemnych, zlokalizowanych w odległości około 30 km na istniejącej Kopalni Gazu Ziarnego.

Alternatywą byłoby wykonanie nowego ujęcia wody, które początkowo stanowiłoby źródło zaopatrzenia wiertni w wodę, a po zakończeniu wiercenia mogłoby zostać przekazane do użytkowania gminie.

Jak wykazano w raporcie szacowane zapotrzebowanie na wodę, w trakcie prowadzenia prac w obrębie analizowanej koncesji (do 30 000 m³ w ciągu pięciu lat obowiązywania koncesji), nie wpłynie w sposób znaczący na stan ilościowy wód. Zużycie wody w trakcie prowadzonych prac będzie stanowiło zaledwie 0,0019% obecnego zużycia wody na cele przemysłowe na terenie woj. podkarpackiego

Planowane do stosowania, w trakcie prowadzonych prac poszukiwawczych, zabezpieczenia, będą stanowiły ochronę gruntu i wód podziemnych przed zanieczyszczeniem.

Ponieważ planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływało na wody powierzchniowe, nie poddaje się analizie jego wpływu na te wody.

Warunki realizacji i eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia określono zgodnie z informacjami przedstawionymi w załączonych dokumentach, w tym w raporcie oraz w jego uzupełnieniach. Dodatkowe warunki nałożono ze względu na konieczność ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem.

W oparciu o załączone dokumenty oraz zaproponowane warunki realizacji przedsięwzięcia uznano, że poszukiwanie lub rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu dynamitu oraz wykonywanie otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, na obszarze koncesji „Skopów-Kormanice Nr 20/97/p” nie spowoduje znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko gruntowo-wodne w rejonie prowadzonych prac poszukiwawczych, w tym nie spowoduje zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitych części wód.

Działania związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia skutkować będą wytwarzaniem odpadów. Przy gospodarowaniu odpadami przestrzegane będą ogólne zasady wynikające z ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2010 r. Nr 185, poz. 1243 z późn. zm.). Odpady będą segregowane, oznakowane i magazynowane w wyznaczonych miejscach, a następnie przekazywane do odzysku lub unieszkodliwiania. Na terenie przedsięwzięcia nie przewiduje się prowadzenia procesów odzysku i unieszkodliwiania odpadów. Magazynowanie odpadów będzie prowadzone w taki sposób, aby nie dochodziło do ich

rozprzestrzeniania się w środowisku.

W oparciu o zawarte w dokumentacji informacje stwierdzono, że obszar koncesyjny „Skopów – Kormanice Nr 20/97/p” zlokalizowany jest w granicach następujących form ochrony przyrody:

- rezerwat przyrody „Krępak”,
- rezerwat przyrody „Kopystanka”,
- rezerwat przyrody „Kalwaria Paclawska”,
- rezerwat przyrody „Brzoza Czarna w Reczpolu”,
- rezerwat przyrody „Wilcze”,
- częściowo rezerwat przyrody „Przełom Hołubli”,
- częściowo obszar specjalnej ochrony ptaków Góry Słonne PLB180013,
- częściowo obszar specjalnej ochrony ptaków Pogórze Przemyskie PLB180001,
- częściowo obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Ostoja Przemyska PLH180012,
- częściowo obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Góry Słonne PLH180013,
- częściowo obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Rzeka San PLH180007,
- częściowo Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu, funkcjonujący na mocy Rozporządzenia Nr 65 Wojewody Podkarpackiego z dnia 28 czerwca 2005 r. w sprawie Przemysko-Dynowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego Nr 94, poz. 1585 z późn. zm.),
- częściowo Park Krajobrazowy Pogórza Przemyskiego, funkcjonujący na mocy Rozporządzenia nr 73/05 Wojewody Podkarpackiego w sprawie Parku Krajobrazowego Pogórza Przemyskiego (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego Nr 137, poz. 2089),
- częściowo Park Krajobrazowy Gór Słonnych, funkcjonujący na mocy Rozporządzenia Wojewody Podkarpackiego z dnia 4 marca 2005 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Gór Słonnych (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego nr 32, poz. 331 z późn. zm.).

Biorąc pod uwagę lokalizację i charakter planowanego przedsięwzięcia oraz rodzaj i skalę przewidywanych do generowania oddziaływań, Inwestor został zobowiązany do prowadzenia prac, związanych z realizacją przedsięwzięcia w sposób ograniczający jego wpływ na przyrodę obszarów chronionego krajobrazu, ustanowionych ze względu na ochronę terenów wyróżniających się krajobrazem o zróżnicowanych ekosystemach.

Inwestor został zobowiązany do prowadzenia prac związanych z realizacją przedsięwzięcia w sposób gwarantujący utrzymanie właściwego stanu zachowania siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków, stanowiących przedmioty ochrony ww. obszarów Natura 2000 oraz objętych zasięgiem przedmiotowego przedsięwzięcia, a także w sposób nie mogący wpłynąć znacząco negatywnie na integralność tych obszarów i spójność sieci Natura 2000. Żadne z zadań wykonywanych podczas prac poszukiwawczo- rozpoznawczych nie może także powodować zaburzeń reżimu hydrologicznego, szczególnie odwodnień śródpolnych i śródleśnych zabagnień, torfowisk, zastoisk wodnych. Ponadto celem wykluczenia negatywnych oddziaływań względem przedmiotów ochrony obszarów Natura 2000 dopuszczono realizację prac poza głównym okresem lęgowym ptaków oraz poza okresem rozrodu innych grup taksonomicznych tj. poza okresem 1 marca – 15 października. Celem zminimalizowania szkód w zbiorowiskach roślinnych zobowiązano Inwestora m.in. do prowadzenia profilowania sejsmicznego przy wykorzystaniu wytyczonych szlaków komunikacyjnych (w tym dróg polnych i leśnych, pasów ochrony przeciwpożarowej itd.), a na lokalizację baz samochodowo-sprzętowych wskazano istniejącą lokalną infrastrukturę techniczną. Z lokalizacji wiertni wykluczono teren doliny rzecznej rzeki San (przy czym przez dolinę rzeki należy rozumieć dno i zbocze; w dnie doliny wyróżnia się koryto, równinę zalewową (tarasy zalewowe) i pozostałości dawnych łóżysk; koryto stanowi najniższą część dna doliny, wyłobioną przez rzekę; równina zalewowa to część doliny zalewana podczas

wezbrań stanu wód w rzece) oraz pozostałe ww. obszary Natura 2000, aby nie doszło do negatywnego oddziaływania na przedmioty ochrony tych obszarów.

W przypadku lokalizacji prac, w ramach przedmiotowej koncesji, na terenach znajdujących się w granicach form ochrony przyrody nałożono na Inwestora obowiązek przeprowadzenia, przed przystąpieniem do realizacji zadań związanych z planowanym przedsięwzięciem, wizji terenowej pod kątem przyrodniczego rozpoznania terenu, mającą na celu wytypowanie miejsc realizacji inwestycji o najmniejszej wartości przyrodniczej. Wyniki ww. lustracji oraz opracowanie przyrodnicze, sporządzone w oparciu o te wyniki, zostaną wykorzystane do takiego zaprojektowania prac terenowych, aby zminimalizować negatywne oddziaływanie na przedmioty ochrony obszarów Natura 2000.

Możliwość prowadzenia prac koncesyjnych na terenach rezerwatów przyrody dopuszczono wyłącznie po uzyskaniu przez Inwestora stosownej zgody, o której mowa w art. 15 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody, w oparciu o warunki określone w decyzji zezwalającej na odstępstwa od zakazów obowiązujących w granicach poszczególnych rezerwatów.

Przy zachowaniu przedstawionych przez Inwestora działań minimalizujących i ustalonych w niniejszej decyzji warunków, realizacja planowanych prac poszukiwawczych nie będzie wiązała się ze znaczącym oddziaływaniem na twory, zasoby i składniki przyrody o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220, z późn. zm.), w tym na cele i przedmioty ochrony obszarów Natura 2000, objętych zasięgiem przedmiotowego obszaru koncesyjnego, na integralność tych obszarów i spójność sieci Natura 2000. Przedstawiona w raporcie o oddziaływaniu na środowisko wstępna analiza możliwych oddziaływań związanych z realizacją inwestycji i ocena istotności ich wpływu na obszary Natura 2000, znajdujące się w zasięgu obszaru koncesyjnego przy zastosowaniu ww. działań minimalizujących, wykazała w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia brak konieczności przeprowadzenia właściwej oceny habitatowej, wymaganej art. 6.3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

W dniu 14.02.2013r. Fundacja „Czysta Energia”- działając jako uczestnik na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu, przedstawiła swoje stanowisko. W piśmie tym podniosła następujące kwestie:

- a) Zdaniem Fundacji, wniosek Spółki o wydanie Decyzji Środowiskowej bez podania lokalizacji 5 pionowych otworów poszukiwawczych wraz z odcinkami poziomymi jest sprzeczny z celem oceny oddziaływania na środowisko, jakim jest określenie konkretnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko.
- b) Zdaniem Fundacji, Decyzja Środowiskowa powinna obejmować wykonanie planowanych prac na odwiertach, których lokalizacja jest obecnie znana oraz przeprowadzenia badań sejsmicznych w celu określenia miejsc prac wiertniczych przewidzianych do realizacji w II okresie poszukiwawczym.
- c) Zdaniem Fundacji przyjęcie, że nie jest konieczne określenie miejsc odwiertów powoduje, że analiza wpływu przedsięwzięcia na środowisko wykonywana jest w oderwaniu od środowiskowych uwarunkowań występujących na danym terenie oraz także, a może przede wszystkim w oderwaniu od uwarunkowań społecznych względem lokalnych mieszkańców.

Jednocześnie Fundacja nie zgadza się, się ze stanowiskiem Spółki, że to brak wiedzy na temat potencjalnych miejsc odwiertów na obecnym etapie uzasadniał wydanie Decyzji Środowiskowej „*dla przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż ropy naftowej i gazu ziemnego bez przeanalizowania oddziaływania tego przedsięwzięcia na środowisko, w ujęciu konkretnych lokalizacji otworów wiertniczych*”.

- d) W ocenie Fundacji, Spółka powinna wystąpić najpierw o koncesję na poszukiwanie złóż ropy i gazu ziemnego, czyli, m.in., prac sejsmicznych w celu ustalenia i wstępnego udokumentowania złoża kopaliny, a następnie starać się o uzyskanie prawidłowej decyzji środowiskowej i dalej koncesji na rozpoznawanie tych złóż, tj. wykonywanie odwiertów.

Konsekwentnie Fundacja rekomenduje rozważenie przez Spółkę dokonania zmiany wniosku o wydanie Decyzji Środowiskowej, w ten sposób, aby ograniczyć go do (i) wykonania prac wiertniczych polegających na pogłębieniu odwiertu Huwnik-1, (ii) przeprowadzenia odwiertu poziomego w otworze Kramarzowska-1 oraz (iii) wykonania badań sejsmicznych, i dopiero po ustaleniu potencjalnych miejsc kolejnych odwiertów wystąpić o zmianę Decyzji Środowiskowej oraz koncesję na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopaliny. W opinii Fundacji, takie działanie jest uzasadnione potrzebą przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i społeczeństwo konkretnego przedsięwzięcia mając na uwadze środowiskowe uwarunkowania występujące w miejscu realizacji przedsięwzięcia – a więc w przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia – lokalizacji otworów.

- e) Zdaniem Fundacji, uzyskiwanie Decyzji Środowiskowej dla prac obejmujących wykonanie odwiertów, bez możliwości wskazania ich lokalizacji powoduje, że postępowanie, które ma określić wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi pewnego rodzaju schemat bez uwzględniania warunków występujących na terenie objętym zamiarem realizacji przedsięwzięcia, w tym przed wszystkim występowaniem terenów zamieszkałych przez ludność, siedlisk roślinnych i zwierzęcych, stanu zanieczyszczenia powietrza, warunków hydrologicznych oraz klimatu akustycznego.
- f) Zdaniem Fundacji, tylko sporządzenie raportu obejmującego, m.in., sporządzenie inwentaryzacji przyrodniczej w ujęciu konkretnych lokalizacji odwiertów oraz zbadanie nastrojów społecznych w miejscu wierceń, pozwoli na określenie rzeczywistego przewidywanego wpływu planowanych prac na środowisko i społeczeństwo oraz podjęcie ewentualnych działań mających na celu zminimalizowanie negatywnego oddziaływania.

Ustosunkowując się do powyższych kwestii, wyjaśnia się:

Ad. a. W przypadku Inwestycji, przedsięwzięciem w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* („Ustawa OOS”) jest prowadzenie prac poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów na obszarze wyznaczonym przez granice obszaru koncesyjnego. Na takim terenie Spółka jest uprawniona do prowadzenia prac.

Zgodnie z ustawą z dnia 2 czerwca 2011 r. *Prawo geologiczne i górnicze* „poszukiwanie” to „wykonywanie prac geologicznych w celu ustalenia i wstępnego udokumentowania złoża kopaliny albo wód podziemnych”, natomiast „rozpoznawanie” to wykonywanie „prac geologicznych na obszarze wstępnie udokumentowanego złoża kopaliny albo wód podziemnych”. W odróżnieniu od kolejnej, potencjalnej fazy eksploatacji prowadzonej już w konkretnej lokalizacji, faza poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów to dynamiczny proces gdzie lokalizacja i zakres prac wiertniczych jest uzależniony od interpretacji geologicznej wyników zrealizowanych wcześniej prac sejsmicznych. Konsekwentnie dopiero zebranie odpowiednich danych pozwala na dookreślenie potencjalnej lokalizacji wierceń. W przypadku Inwestycji, na tym etapie, takich wystarczających danych nadal nie ma, toteż trudno wskazać konkretną lokalizację otworów wiertniczych.

Także zgodnie z przepisami Rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*, w przypadku Inwestycji, Decyzja Środowiskowa określa środowiskowe uwarunkowania przedsięwzięcia polegającego na poszukiwaniu i

rozpoznawaniu złóż kopalin: połączone z robotami geologicznymi wykonywanymi przy użyciu materiałów wybuchowych (...), wykonywane metodą otworów wiertniczych o głębokości większej niż 1000 m, przy czym prace takie mogą być prowadzone w ramach całego obszaru koncesyjnego, jak wyznaczany zgodnie z przepisami prawa.

Tym samym skoro Decyzja Środowiskowa zostaje wydana dla przedsięwzięcia polegającego na "poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalin" (w odróżnieniu od koncesji wydobywczej, w ramach której jest prowadzona eksploatacja odwiertu w konkretnej lokalizacji) to tym samym wymóg określenia lokalizacji Inwestycji dotyczy miejsca wykonywania prac poszukiwawczo-rozpoznawczych, a te są prowadzone na obszarze koncesyjnym. W przypadku prac poszukiwawczo-rozpoznawczych „lokalizacją Inwestycji” będzie zatem obszar koncesyjny w obrębie którego Spółka będzie uprawniona prowadzić swoje prace.

Ad. b. Decyzja Środowiskowa nie jest niezależną decyzją administracyjną, a decyzją powiązaną z koncesją na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów. Tak jak wskazano wyżej (patrz wyjaśnienie lit (a) wyżej), Decyzja Środowiskowa jest wydawana dla przedsięwzięcia, którym jest proces poszukiwania i rozpoznawania złóż węglowodorów na obszarze całego obszaru koncesyjnego. Brak wskazania lokalizacji konkretnego otworu wiertniczego na wczesnym etapie prac, co jest typowe dla tego typu przedsięwzięć, nie stanowi, w świetle prawa, przeszkody do dokonania oceny oddziaływania Inwestycji na środowisko.

Ponadto, to jaki zakres prac poszukiwawczo-rozpoznawczych jest właściwy i uzasadniony dla tego obszaru koncesyjnego jest przedmiotem analizy organu koncesyjnego w ramach postępowania o wydanie koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż, a nie przedmiotem oceny w ramach postępowania o wydanie Decyzji Środowiskowej, gdzie organ analizuje i określa warunki środowiskowe realizacji prac w zakresie jak wskazany przez Wnioskodawcę.

Ad. c. Tak jak już wskazano wyżej, dla przeprowadzenia oceny oddziaływania dla tego typu przedsięwzięć jak poszukiwanie i rozpoznawanie złóż węglowodorów nie jest wymagane w świetle prawa wskazanie lokalizacji otworów wiertniczych. Taka ocena oddziaływania jest przeprowadzana poprzez analizę i weryfikację danych przyrodniczych dla danego obszaru, rodzaju zagrożeń jakie niesie za sobą realizacja przedsięwzięcia oraz środków i rozwiązań minimalizujących potencjalny wpływ na środowisko. Dodatkowo, w samej decyzji środowiskowej nakładanych jest szereg obowiązków i ograniczeń dotyczących ewentualnych prac wiertniczych w danej lokalizacji, w tym w szczególności dotyczących samego wyboru miejsca lokalizacji otworu. W Raporcie jaki Spółka przedstawiła w ramach postępowania, przedstawiono wszystkie wymagane dane i informacje w sposób kompletny i wyczerpujący. W toku postępowania zostało wydane pozytywne uzgodnienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, organu wyspecjalizowanego w sprawach ocen oddziaływania na środowisko, który tym samym przyznał, że nie ma przeszkód faktycznych i prawnych dla realizacji Inwestycji.

Należy także podkreślić, że postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej toczy się z udziałem społeczeństwa. Każda zainteresowana osoba, zamieszkała zarówno na jak i poza obszarem Inwestycji miała prawo złożyć swoje uwagi i zastrzeżenia do Inwestycji. Jak dotychczas nie wpłynęły żadne takie uwagi. Trudno więc uznać, że postępowanie toczy się w oderwaniu od „uwarunkowań społecznych względem lokalnych mieszkańców”. Uzasadnieniem dla wydania decyzji Środowiskowej jest określenie środowiskowych uwarunkowań dla prowadzenia prac poszukiwawczo-rozpoznawczych na obszarze koncesyjnym, w zakresie o jaki wystąpiła Spółka. Brak możliwości wskazania konkretnych lokalizacji otworów wiertniczych jest jednym z czynników, jakie organy biorą pod uwagę w ramach rozpoznawania sprawy, ale nie jest to przeszkoda do przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i wydania decyzji środowiskowej.

Ad. d. Przedmiotem prac objętych wnioskiem o decyzję środowiskową, są prace poszukiwawcze. Tytułem wyjaśnienia należy dodać, że w świetle przepisów prawa w ramach prac poszukiwania mogą być prowadzone nie tylko badania sejsmiczne, ale także wykonanie otworów tzw. poszukiwawczych.

Ad. e. Wyjaśnia się, że wskazane przez Fundację elementy zostają poddane szczegółowej analizie na tle konkretnych, przedstawionych w Raporcie, uwarunkowań przyrodniczych tego obszaru koncesyjnego. W Raporcie wskazane są przy tym nie tylko uwarunkowania środowiskowe tego obszaru, ale szczegółowo opisany jest potencjalny wpływ Inwestycji na poszczególne elementy przyrodnicze oraz środki (rozwiązania) minimalizujące takie oddziaływanie.

Ad. f. Odnosząc się do tego zarzutu raz jeszcze należy zwrócić uwagę, że przedmiotem przedsięwzięcia w przypadku Inwestycji są prace poszukiwania i rozpoznawania węglowodorów które, co do zasady, mogą być prowadzone w granicach obszaru koncesyjnego. Jak wskazano już wyżej, charakter i specyfika prac poszukiwawczych i rozpoznawczych powoduje, że Spółka na pewnym etapie, nie jest jeszcze w stanie wskazać konkretnych lokalizacji otworów wiertniczych, ale ta okoliczność - w świetle przepisów prawa i przyjętej praktyki – nie jest przeszkodą do określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji prac, w tym w szczególności wskazania środków i rozwiązań, jakie należy przyjąć, aby minimalizować jakiegokolwiek negatywne oddziaływanie.

Jednocześnie należy zauważyć, że w trakcie przeprowadzanych konsultacji społecznych, pomimo dokonania stosowanych obwieszczeń, społeczeństwo nie zgłosiło chęci zapoznania się z informacjami na temat Inwestycji oraz nie zostały złożone żadne uwagi i wnioski. Z tego powodu, niezrozumiałe jest stanowisko Fundacji jakoby określenie lokalizacji otworów umożliwi „*zbadaanie nastrojów społecznych w miejscu wierceń*”.

Organ prowadzący postępowanie po zapoznaniu się z materiałem dowodowym tj.:

1. Wnioskiem Inwestora,
2. Kartą informacyjną przedsięwzięcia,
3. Mapą sytuacyjno- wysokościową obszaru koncesyjnego
4. Raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko,
5. Uzupełnień do w/w raportu,
6. Opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie,
7. Stanowiska strony – Fundacji „Czysta Energia”

uznał mając na uwadze przedstawione rozwiązania konstrukcyjne, technologiczne i organizacyjne, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie powodować zagrożeń wystąpienia poważnej awarii.

Przedsięwzięcie nie wymaga także ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, ponieważ charakter prowadzonych prac oraz zaproponowane przez Inwestora działania gwarantujące zminimalizowanie zagrożeń dla środowiska, pozwolą na dotrzymanie prawnie obowiązujących standardów, jakości środowiska.

Planowane zamierzenie nie będzie powodować oddziaływania na środowisko o charakterze transgranicznym.

Zastosowane rozwiązania projektowe pozwolą na to, aby realizacja i eksploatacja analizowanego przedsięwzięcia nie spowodowała istotnego wzrostu emitowanych zanieczyszczeń do powietrza, wód i gleby oraz wzrostu poziomu dźwięku w otoczeniu wykonywanych prac, a zasięg tych oddziaływań będzie miał wyłącznie charakter lokalny.

W świetle powyższego stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie, przy wypełnieniu warunków wymienionych w sentencji, spełni wymogi stawiane przez przepisy z zakresu ochrony środowiska, nie spowoduje zmiany standardów jakości środowiska oraz nie wprowadzi nowych czynników wpływających degradująco na środowisko i nie wpłynie negatywnie na zdrowie ludzi.

Zgodnie z art. 10 §1 Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W związku z art. 30 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr199, poz. 1227 ze zm.) organ zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadzana była ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Na podstawie art. 33 ust.1 ww. ustawy organ prowadzący postępowanie podał do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania, przedmiocie decyzji która ma być wydana w sprawie, organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień, możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu, możliwości, sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 21-dniowym terminie ich składania. W/w informacja umieszczona była w Biuletynie Informacji Publicznej na terenach gminy: Rokietnica, Rożwienica, Pruchnik, Przemyśl, Krzywca, Dubiecko, Bircza, Krasiczyn, Ustrzyki Dolne, Fredropol, Miasto Przemyśl, na tablicy ogłoszeń w/w urzędów.

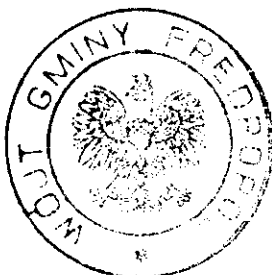
Zgodnie z obowiązującymi przepisami informacja o złożonym wniosku o wydany postanowieniu oraz raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, w formularzu E pod numerem 25/2012 w formularzu A pod numerem 6/2012 i w formularzu B pod numerem 7/2012 prowadzonym przez Wójta Gminy Fredropol.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej, postanowiono jak w sentencji decyzji.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr199, poz. 1227 ze zm.) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji o których mowa w ust. 1 pkt 1-13. Wniosek ten powinien być złożony nie później niż przed upływem czterech lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzję, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-13. Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Przemyśle ul. Borelowskiego 1 za pośrednictwem Wójta Gminy Fredropol w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Odwołanie należy składać w dwóch egzemplarzach.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1, załącznik część I poz. 45 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz.U. z 2006r. Nr 225 poz. 1635 ze zm.) pobrano opłatę skarbową. Opłata została uiszczona w dniu 30.04.2012r. w wysokości 205 zł przelewem na rachunek Urzędu Gminy.

19 / 20

WÓJT
mgr Mariusz Śniezek

Otrzymują:

1. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwa S.A. Oddział Geologii i Eksploatacji w Warszawie, ul. Marcina Kasprzaka 25A, 01-224 Warszawa
2. Pan Maciej Nowakowski, ul. Marcina Kasprzaka 25A, 01-224 Warszawa,
3. Fundacja „Czysta Energia”, ul. Piękna 15, 00-549 Warszawa,
4. Pozostałe strony postępowania – zgodnie z art. 49 Kpa, poprzez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób publicznego ogłaszania , w:
 - Urzędzie Miejskim w Pruchniku, ul. Rynek 1, 37-560 Pruchnik;
 - Urzędzie Gminy Rożwienica, 37-565 Rożwienica;
 - Urzędzie Gminy Rokietnica, 37-562 Rokietnica;
 - Urzędzie Gminy Bircza, ul. Ojca Św. Jana Pawła II 2, 37-740 Bircza;
 - Urzędzie Gminy Krasieczyn, Krasieczyn 177, 37-741 Krasieczyn;
 - Urzędzie Gminy Krzywczka, Krzywczka 36, 37-755 Krzywczka;
 - Urzędzie Gminy Dubiecko, ul. Przemyska 10, 37-750 Dubiecko
 - Urzędzie Gminy Przemyśl, ul. Borelowskiego 1, 37- 700 Przemyśl;
 - Urzędzie Miejskim w Przemyślu, Rynek 1, 37-700 Przemyśl;
 - Urzędzie Miejskim w Ustrzykach Dolnych, ul. Kopernika 1, 38- 700 Ustrzyki Dolne;
 - Urzędzie Gminy Fredropol, Fredropol 15, 37-734 Fredropol;

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie , ul. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów

CHARAKTERYSTYKA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na wykonaniu prac geologiczno-poszukiwawczych obejmujących badania geofizyczne oraz wiercenie otworów poszukiwawczych. Obszar przedsięwzięcia obejmuje powierzchnię 551,04 km², na terenach gminy: Rokietnica, Roźwienica, Pruchnik, Przemyśl, Krzywca, Dubiecko, Bircza, Krasiczyn, Ustrzyki Dolne, Fredropol, Miasto Przemyśl.

W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia Inwestor przewiduje realizację prac w dwóch etapach:

- w **I okresie poszukiwawczym** planuje się wykonanie pogłębienia zrealizowanego w 2006 r. otworu badawczo-poszukiwawczego Huwniki-1, który został odwiercony do głębokości 5014 m. W tym etapie planuje się pogłębienie otworu do głębokości końcowej 6000 m. Kolejnymi pracami planowanymi do realizacji będzie wykonanie odcinka poziomego (horyzontalnego) na odwierconym w 2011 r. otworze Kramarzówka-1, o długości do około 1500m
- w **II okresie poszukiwawczym**, w nawiązaniu do uzyskanych wyników prac wiertniczych podjęta zostanie decyzja o ewentualnym wykonaniu zdjęcia sejsmicznego 3D o łącznej powierzchni 100 km² lub dodatkowych uzupełniających profili 2D o długości 100 km, których zadaniem byłoby uszczegółowienie wykartowanych obiektów poszukiwawczych oraz odwiercenie i zarurowanie 5 pionowych otworów poszukiwawczych wraz z odcinkami poziomymi (horyzontalnymi) o długości do około 2000m. Planuje się także odwiercenie otworu do głębokości 6000 m.
- prace sejsmiczne będą realizowane metodą mieszaną z użyciem wzbudzania dynamitowego (metoda dynamitowa) jak również nieinwazyjnego z punktu widzenia ochrony środowiska wzbudzania vibratorowego (metoda wibroiseis). Szczegółowa lokalizacja przebiegu profili (linii sejsmicznych) ustalona zostanie po wykonaniu zwiadu terenowego.

Prace sejsmiczne oraz wiertnicze prowadzone będą etapowo na przestrzeni 4-5 lat. Kolejność przewidywanych do realizacji prac poszukiwawczych uzależniona będzie od wyników prac analitycznych i studialnych. Wiercenie otworów poszukiwawczych zostanie rozciągnięte w czasie tzn. planuje się wykonać 1 do max. 2 odwiertów w ciągu roku. Szczegółowa lokalizacja posadowienia otworów wiertniczych będzie możliwa po wykonaniu projektu prac geologicznych.

Celem projektowanych prac sejsmicznych i wiertniczych jest uszczegółowienie budowy geologicznej miocenu i jego podłoża, zalegających pod niższym kompleksem utworów górotworu karpackiego, co w efekcie może przyczynić się do odkrycia nowych złóż węglowodorów.

Ogólna charakterystyka prac sejsmicznych

Sejsmiczna metoda refleksyjna pozwala na określenie przestrzennego położenia granic odbijających fale sejsmiczne i stosowana jest do rozwiązywania problemów związanych z poszukiwaniem węglowodorów. Zastosowaną metodą wzbudzania będzie metoda vibratorowa oraz dynamitowa. Prace sejsmiczne prowadzone są w oparciu o techniczny projekt prac a w przypadku metody

dynamitowej także w oparciu o zatwierdzony Plan Ruchu zakładu górniczego.

W celu maksymalnego wyeliminowania i ograniczenia szkód, przed rozpoczęciem pracy grupy sejsmicznej, dokonuje się przeglądu terenu, dostosowując przebieg projektowanych profili do warunków terenowych, uwzględniając infrastrukturę oraz elementy środowiska podlegające ochronie. Uzyskuje się również informacje od właściwego terenowo Biura Melioracji i Urzędzeń Wodnych (lub Spółki Wodnej) o lokalizacji systemów melioracyjnych. Uzyskuje się również informacje o istniejących systemach wodociagowych i gazowniczych znajdujących się na terenie planowanych prac.

Przed rozpoczęciem właściwych prac w terenie – z odpowiednim wyprzedzeniem, jako pierwsza rozpoczyna pracę ekipa geodetów wytyczając w terenie punkty wzbudzania i rejestracji drgań. Przy wyznaczaniu punktów wzbudzania stosuje się przepisy ogólne, zarządzenia wewnątrzzakładowe określające bezpieczne odległości od budynków mieszkalnych, infrastruktury wodno-kanalizacyjnej i gazowniczej oraz stref objętych ochroną. Na tej podstawie sporządza się szczegółowy polowy szkic sytuacyjny wyznaczonych punktów, na którym uwidocznione są również drogi dojazdu, linie energetyczne wysokiego i niskiego napięcia, ukryte urządzenia podziemne, tory kolejowe, zbiorniki itp. znajdujące się na linii i w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanych profili. Drgania gruntu, wywołane przez wibratory lub detonację dynamitu rejestrowane są przez ustawione na powierzchni i rejestratory (geofony) i przekazywane do aparatury sejsmicznej. W aparaturze tej są one rejestrowane w postaci cyfrowej, która umożliwia dalsze ich przetwarzanie i interpretację.

W przypadku metody wibratorowej fala sejsmiczna jest wywoływana przez zespół 3-4 sprzężonych ze sobą i ustawionych wzdłuż linii profilu wibratorów (samojezdnych urządzeń do wzbudzania drgań). Drgania o częstotliwości 6 – 120 Hz przenoszone są do gruntu przez płytę wibratora w czasie około 10 - 16 s (1 sweep). Na każdym punkcie wzbudzanych jest ok. 12-16 sweepów. Cały cykl pomiarowy na jednym punkcie trwa około 5 minut. Wszelka łączność pomiędzy aparaturą rejestrującą fale sejsmiczne, a wibratorami odbywa się drogą radiową w zakresie fal przydzielonych przez Państwową Inspekcję Radiową. Teren zajęty każdorazowo dla potrzeb wzbudzania i zarejestrowania fali sejsmicznej wynosi około 100 m² (tj. około 35 x 3 m). W zależności od metodyki prac polowych odległości pomiędzy punktami wzbudzania mogą wynosić 15 – 50 m.

W przypadku metody dynamitowej fala sejsmiczna jest wywoływana poprzez eksplozję dynamitu w specjalnie przygotowanym otworze o średnicy ok. 80 mm, na głębokości do 4 m. Wielkość stosowanych ładunków zależy od warunków geologicznych, w przeważającej części wynosi 0,5 – 1,5 kg. W zależności od metodyki prac polowych odległości pomiędzy punktami wzbudzania mogą wynosić 25 – 50 m. Na omawianym obszarze planuje się wzbudzanie w płytkich otworach wierconych ręcznie przy użyciu penetrometrów (ręczne urządzenie wiertnicze). Niezbędny sprzęt wiertniczy, materiały wybuchowe będą wnoszone na punkty wzbudzania, a miejsce po eksplozji zostanie przywrócone do stanu pierwotnego.

Wyróżnia się dwa warianty badań sejsmicznych: sejsmika 2D i sejsmika 3D. Sejsmika dwuwymiarowa (2D) – po wzbudzeniu drgań rejestracja odbywa się poprzez odbiorniki (geofony)

rozłożone wzdłuż określonej linii – profilu sejsmicznego o długości ok. 3 – 6 km, natomiast w przypadku sejsmiki trójwymiarowej (3D) rejestracja odbywa się na określonym obszarze o powierzchni średnio 4 – 5 km².

Przy planowanych pracach odległości pomiędzy profilami mogą wynosić 0,5 - 2,5 km. Szacunkowy postęp prac polowych zależy od dostępności terenu – określony na podstawie prac prowadzonych w podobnych warunkach terenowych wynosi około 80 - 90 rejestracji na 10 godzinny dzień pracy, co daje ok. 35 km na miesiąc w przypadku badań 2D i 25 km² w przypadku badań 3D.

Do obiektów towarzyszących, niezbędnych do funkcjonowania grupy sejsmicznej należy baza samochodowa – zagrodzony i dozorowany plac wydzierżawiony na okres prac terenowych. Na terenie bazy samochodowej garażowane będą wibratory oraz samochody ciężarowe. Baza samochodowa będzie zlokalizowana poza terenami chronionymi, najczęściej są to tereny już zagospodarowane (istniejące utwardzone place, parkingi, tereny przemysłowe), które znajdują się w najbliższym otoczeniu obszaru prac.

W trakcie lokalizacji prac sejsmicznych, dla potrzeb komunikacji, przemieszczania się pojazdów geofizycznych, wykorzystywana będzie istniejąca sieć dróg bitych, polnych oraz duktów leśnych. Warunki korzystania z dróg lokalnych będą przedmiotem uzgodnień z odpowiednimi władzami administracji samorządowej i właścicielami działek – posesji, na etapie wykonania prac sejsmicznych.

Ogólna charakterystyka prac wiertniczych.

Prace wiertnicze prowadzone będą zgodnie z Planami Ruchu zatwierdzonymi przez Urząd Górniczy zgodnie z ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. nr 163, poz. 981). Decyzja zatwierdzająca Plan Ruchu, pozwalająca na wykonanie prac wiertniczych, zostaje wydana po zasięgnięciu opinii właściwego wójta, burmistrza lub prezydenta miasta. Wejście w teren uzgadnia się również z odpowiednimi jednostkami takimi jak: Biura Melioracji i Urządzeń Wodnych, Okręgi Energetyczne, Lasy Państwowe, Urzędy Telekomunikacyjne, Urzędy Gmin i inne. Przed wejściem na nieruchomości zawiera się stosowne umowy z ich właścicielami.

Teren wiertni zajmuje obszar 1,0 -1,5 ha. Prace wiertnicze składają się z 4 etapów: montaż, wiercenie, zabiegi specjalne i likwidacja.

- Prace montażowe obejmują: budowę drogi dojazdowej, niwelację terenu, podłączenia do linii energetycznej, wodociągowej lub budowę studni, montaż urządzenia wiertniczego, rozmieszczenie zaplecza magazynowo-technicznego.

- Prace wiertnicze otworów mogą być prowadzone przy pomocy urządzeń wiertniczych o napędzie spalinowym np.: F 400 – 4 DH, SKYTOP BREWSTER TR 800, KREMKO K-900 i urządzeń wiertniczych o napędzie spalinowo - elektrycznym – np.: IRI E 1200, NATIONAL 110 UE. Prace powyższe obejmują proces wiercenia, zaruwowania i cementowania.

W technice wiercenia otworów za ropą naftową i gazem ziemnym dominującą rolę odgrywa metoda obrotowa. W metodzie tej skały przewiercane są za pomocą świdra wiertniczego przymocowanego do wydrążonego przewodu (rur płuczkowych), za pośrednictwem którego świder wprowadzany jest w ruch obrotowy. Do wnętrza przewodu zatłaczany jest płyn wiertniczy (tzw. płuczka), który przez otwory w świdrze wpływa do przestrzeni pierścieniowej pomiędzy rurami płuczkowymi a ścianą otworu, a następnie wynosząc urobek (zwierciny) wypływa na powierzchnię.

Zadaniem płuczki jest:

- oczyszczanie dna otworu i powierzchni świdra ze zwiercin poprzez ich wymywanie i wynoszenie na powierzchnię,
- wywieranie na ściany otworu przeciwcisnienia uniemożliwiającego przepływ płynów złożowych,
- utrzymywanie zwiercin w zawieszeniu w objętości płuczki oraz tworzenie na ściankach otworu cienkiej nieprzepuszczalnej warstwy osadu, która zapobiega migracji komponentów płuczki do strefy przyodwiertowej,
- zapewnienie prawidłowego przebiegu wiercenia przez zapobieganie osypywaniu się ścian otworu lub tworzenie się w nich wgłębień (kawern),
- stworzenie właściwych warunków pracy urządzeń przez przekazywanie świdrowi mocy hydraulicznej,
- chłodzenie i smarowanie świdra oraz przewodu wiertniczego,
- zmniejszenie ciężaru przewodu wiertniczego i rur okładzinowych oraz zapobieganie ich korozji.

Płuczka zatłaczana jest do przewodu wiertniczego przez wysokociśnieniowe pompy płuczkowe oraz oczyszczana z urobku na powierzchni w systemie koryt odpiaszczaczy, odmulaczy, hydrocyklonów itp., a po oczyszczeniu ponownie zatłaczana do otworu, co tworzy zamknięty obieg cyrkulacyjny.

Do obracania przewodu płuczkowego i świdra podczas wiercenia służy tzw. stół wiertniczy, który przekazuje moment obrotowy na przewód za pośrednictwem tzw. graniatki to jest odcinka przewodu o przekroju kwadratowym lub sześciokątnym. Kontynuacja wiercenia na coraz większych głębokościach wymaga ciągłego zwiększania długości przewodu płuczkowego przez dokręcanie nowych odcinków.

Okresowo, w celu zachowania stateczności otworu lub z innych względów geologicznych wiercenie przerywa się i wykonuje tzw. rurowanie - to jest zapuszcza się do otworu tzw. rury okładzinowe, których zadaniem jest ochrona ścian otworu, **izolacja przewiercanych warstw wodonośnych**, horyzontów o niskim lub wysokim ciśnieniu złożowym, horyzontów powodujących tzw. „sypanie” (obsypywanie materiału skalnego ze ścian otworu). Rury te unieruchamia się w otworze przez zacementowanie. Operacja ta polega na wypełnieniu przestrzeni pomiędzy rurami, a ścianą otworu roztworem cementu wiertniczego, który wprowadza się do tej przestrzeni przez zatłoczenie go do rur i wytłoczenie poza rury za pomocą płuczki wiertniczej i wysokociśnieniowych pomp. W celu zapobieżenia mieszaniu się zaczynu cementowego z płuczką używany jest tzw. korek cementacyjny, który izoluje zaczyn od płuczki. W przypadku cementowania długich odcinków rur wykonuje się cementowanie dwu- lub wielostopniowe polegające na etapowym wypełnianiu cementem przestrzeni poza rurami. Do zatłoczenia zaczynu

cementowego do otworu służą agregaty cementacyjne, to jest przewoźne pompy wysokociśnieniowe wyposażone w zbiorniki na zaczyn. Zapuszczane do odwiertu kolumny rur okładzinowych, zacementowane na całej długości - pozwalają na oddzielenie pokładów produktywnych od przewiercanych warstw wodonośnych i nadległych warstw płonnych oraz uniemożliwiają kontakt wód podziemnych z różnymi poziomami wodonośnymi. Stanowią o zabezpieczeniu warstw wodonośnych przed przemieszczeniem, przedostaniem się do nich węglowodorów, cieczy szczelinującej. Operacja zapuszczania rur okładzinowych do otworu oraz okresowego dodawania kawałków przewodu wiertniczego wymaga użycia wielokrażkowych urządzeń dźwigowych (tzw. wyciągu) oraz konstrukcji na których można zawiesić wielokrażek, tj. masztu lub wieży wiertniczej. Zarówno wyciąg jak i maszt przystosowane są do przenoszenia obciążeń wielu setek ton.

Po wykonaniu rurowania, wiercenie można kontynuować świdrem i przewodem o mniejszej średnicy w sposób identyczny jak wyżej opisano. Okresowo w zależności od długości niezarurowanego odcinka otworu oraz rodzaju przewiercanych warstw wykonuje się następne rurowania i cementowania aż do końcowej głębokości otworu, to jest do momentu dowiercenia się do złoża.

Wylot otworu wiertniczego w czasie wiercenia jest wyposażony w zestaw prewenterów, urządzeń sterowanych hydraulicznie, zamykających wylot otworu w przypadku, gdy płyn znajdujący się w otworze nie równoważy ciśnienia cieczy złożowej, co zapobiega jej samowypływowi.

Zabiegi specjalne dotyczą udostępnienia i opróbowania złoża. Prace polegają na perforacji strefy złożowej i uaktywnieniu złoża przez zastosowanie zabiegów intensyfikacyjnych jak np.: szczelinowanie lub przemywanie w celu oczyszczenia strefy perforacji specjalnymi płynami przemywającymi. Zabiegi specjalne (szczelinowanie) będzie prowadzone tylko w otworach poziomych. Podczas zabiegu szczelinowania użytkowane będą zbiorniki w których zmagazynowana będzie ciecz technologiczna stanowiąca mieszaninę: piasku, wody i komponentów chemicznych. Zbiorniki będą ustawione na terenie wiertni, ich łączna pojemność wynosić będzie ok. 800m³. Zbiorniki mają za zadanie zgromadzenie wody służącej do przeprowadzenia zabiegu szczelinowania warstwy złożowej, oraz odebranie cieczy powracającej z procesu szczelinowania. Użyta w procesie szczelinowania ciecz krąży w obiegu zamkniętym, jest ona poddawana procesowi oczyszczania i kierowana do powtórnego użycia. Pozostała ciecz, która nie będzie mogła być już wykorzystana do dalszych prac zostanie zagospodarowana w sposób bezpieczny dla środowiska zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami prawa. Przez cały okres prowadzenia prac, nadzór i kontrolę nad przestrzeganiem przepisów i założeń ruchowych sprawuje właściwy terytorialnie Okręgowy Urząd Górniczy między innymi w oparciu o Prawo geologiczne i górnicze ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz. U. nr 163, poz.981).

Na okres prac wiertniczych w miarę potrzeb wybudowana zostanie droga dojazdowa do wiertni, którą poruszały się będą pojazdy obsługujące działalność wiertni: samochody dostawcze, sprzęt specjalistyczny, pojazdy dozoru i nadzoru geologicznego i górniczego oraz pracownicy wiertni. Wyznaczenie dróg dojazdowych do miejsca prowadzenia prac wiertniczych oraz warunki korzystania z dróg lokalnych będą przedmiotem uzgodnień z odpowiednimi władzami administracji samorządowej i właścicielami działek – posesji, na etapie wykonania prac wiertniczych.

Likwidacja i demontaż uwarunkowane są decyzją dalszego wykorzystania otworu. W przypadku dalszej przydatności odwiertu do późniejszej eksploatacji następuje jego zagłowienie i zabezpieczenie. W przypadku negatywnego wyniku prób złożowych otwór zostanie zlikwidowany przez wykonanie korków cementowych celem oddzielenia horyzontów wodonośnych oraz horyzontów perspektywicznych z punktu widzenia nasycenia węglowodorami. Następnie wykonywany jest demontaż urządzenia wiertniczego i elementów zabudowy terenu wiertni. Równocześnie przeprowadzana jest rekultywacja terenu. Wykonane dla potrzeb wiertni ujęcie wody może być przekazane do użytkowania lokalnego lub zlikwidowane.

WÓJT
mgr Mariusz Śnieżek